

Konfirmation i Norup kirke - 2008

Tekster: 1. Mosebog 12,1-4 Luk. 19,1-10

Kollekt (A. S. Seidelin: Trinitatis II):

*Vor kære Gud,
du alle menneskers skaber og Fader,
vor Herre Jesus Kristus,
du alle menneskers broder og frelser,
du gode Helligånd, vort liv og vort lys,
vi takker dig,
fordi du har åbnet himlen for os
og gjort jorden til dit hjem.
Vi takker dig,
fordi du udsender dine disciple
over hele verden,
gennem alle tider,
med dit glædelige budskab.
Vi takker dig,
fordi det også er nået til os.
Nu beder vi dig, du, som er trofast:
bevar os i tro,
så vi giver videre til vore børn,
hvad vi har modtaget fra dig,
Fader, Søn og Helligånd,
én sand Gud fra evighed til evighed.*

Der er noget særligt ved at stå på pladsen, hvor det foregår. Se de kendte ansigter, se dem gå tæt forbi.

Også på Jesu tid var der noget særligt ved at være på stedet, hvor det foregår. Og i dag bevæger vi os tilbage i tiden. Vi bevæger os til byen Jeriko, hvor folk stimler sammen langs gader og stræder for at se den mand, som man har hørt så meget om.

Rygtet om Jesus Kristus er nemlig ilet i forvejen, og folk er kommet ud af husene for at få et glimt af manden selv. Også Zakæus, som er overtolder i Jeriko, viser sig i folkeskaren. Dvs. viser sig er nu så meget sagt, for dels er Zakæus lille af vækst, så han ikke vil have meget ud af stå i stimlen af mennesker, og dels er Zakæus ikke meget

for at vise sig blandt andre mennesker. Han ved, hvor upopulær han er.

Men så finder han på råd. Han kravler op i et træ. Dels får han bedre overblik over begivenhederne, og dels kan han undgå at blive lagt mærke til af folkeskaren. – Tror han da, for Jesus opdager ham siddende oppe i sit skjulested. Og Jesus ved oven i købet, hvem han er, og tiltaler ham ved navns nævnelse.

Hvorfra kender Jesus Zakæus? – Ja, det må igen være rygtet, der er ilet i forvejen. Jesus og disciplene har selvfølgelig gået og talt om, hvad det var for en by, de var på vej til. De har forhørt sig om folkene i byen. Og Zakæus var altså en af dem, som folk, der kom fra Jeriko, talte om.

Hvis nu alting var gået, som det plejer, så var der ikke blevet nogen god historie ud af det. Der var ikke blevet noget evangelium ud af det. Men tingene gik ikke, som de plejer.

Jesus fik øje på Zakæus i træet. Han vidste straks, hvem det var. Han vidste også, at bare kunne have ladet som ingenting. Han kunne bare have opført sig, som om han ingenting havde set. Det havde været det nemmeste. Så ville han undgå at få besværligheder. Og der var vel ingen, der havde set, at Jesus havde set Zakæus. Men selv om der var, ville ingen såmænd have bebrejdet Jesus noget, for Zakæus var en af den slags mennesker, som folk helst ville være fri for at få øje på.

Man blev i så dårligt humør af at få øje på Zakæus, for han var jo overtolder. Han levede af at opkræve vejtoled af dem, der skulle passere byporten til Jeriko. Det var et hverv, han havde i kommission fra romerne. Hans fortjeneste bestod i, hvad han kunne beregne af toldafgift ud over, hvad han skulle svare til de romerske myndigheder.

Var man tilstrækkeligt forretningsmand, kunne man skaffe sig en ganske pæn indtægt som toled. I særdeleshed som overtolder. Og vi hører da også om, at overtolderen Zakæus var en rig mand. Rigdommen havde han selvfølgelig skaffet sig ved at udbytte de vejfarende. Så det var med god grund, at Zakæus var ilde lidt af folk.

Men ham fik Jesus øje på. Og hvad mere var: han skynder at invitere sig selv til middag hos Zakæus. De omkringstående er højlydt utilfredse med Jesu handlemåde: „Han er gået ind som gæst hos en syndig mand“, siger de forarget.

Da Jesus skal forsvare sin handlemåde, så forsøger han ikke at løbe fra, at han er „gået ind som gæst hos en syndig mand“. Folkeskaren har for så vidt ret i deres konstatering. Men folkeskaren har ikke ret i, at fordi Zakæus er en synder, så skal han fryses ude af samfundet. „Også han er en Abrahams søn“, siger Jesus om ham.

At være en 'Abrahams søn' betyder at tilhøre jødefolket, for Abraham er jødernes stamfader. Så når Jesus siger om Zakæus, at også han er en Abrahams søn, så har han valgt at betragte ham som en af folket og ikke som et udskud.

Folk i Jeriko havde set ned på Zakæus så længe, at de ikke længer betragter ham som et ordentligt menneske, men som et udskud. De kalder Zakæus for 'en syndig mand', og dermed har de gjort sig færdige med ham. Men Jesus vælger demonstrativt at være gæst hos Zakæus.

Hvad kan vi lære af det? Vi kan lære at lade være med at gøre os færdige med dem, vi har noget imod. Det kan godt være, at vi hver især kender en person, vi har noget imod - ja ligefrem betragter som vores fjende. Der kan være gode grunde til at have noget imod vedkommende - alligevel gælder det, at også min fjende er et menneske, der skal have lov at være her.

Der kunne siges meget ufordelagtigt om Zakæus. Men Jesus så sådan på det, at Zakæus stadig var en Abrahams søn på trods af alt det, der kunne siges ham på. Jesus så mennesket i Zakæus bag ved facaden. Så mennesket bag ved det rollespil, der hører til at være overtolder i Jeriko.

Jesus tager ind som gæst hos Zakæus. Det er sikkert længe siden, der har været gæster hos Zakæus, så nu bliver der glæde i Zakæus' hjem. Nu frelsen kommet inden døre i hans hjem.

Det endte godt i fortællingen om Zakæus. Dvs. fortsættelsen kender vi ikke. Vi ved ikke, om det blev alvor med Zakæus' fortsæt om at dele

ud af sin rigdom til de fattige og i øvrigt at give tilbage til folk, hvad han uretmæssigt havde tilegnet sig.

Vi ved heller ikke, om folk i Jeriko var rede til at give Zakæus en ny begyndelse som et menneske, der ikke længere på forhånd var udstødt af det gode selskab.

Der er kort sagt meget, vi ikke ved. Men fortællingen om Zakæus er en god fortælling. Den siger noget om, hvem Jesus er, og hvad det er, han vil os mennesker. Det har vi brug for at høre.

Amen.